

‘ಲೇಕ್ಕು ಜಸ್ಟ್ ಗೆಟ್ ಗೋಂಗ್...’ ಅಂತಂದೆ. ಮಥುಕರಿ ಇನ್ನೂ ಮೀನಮೇಪ ಮಾಡಿದ. ಕೆಲಕಾಲಿದ್ದು ಹೊರಡೋಣವೆಂದು ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದ. ‘ನಾವು ಬಂದಿರೋದು ನನ್ನ ಫೈಂಡ್ ಮುದುವೇಗೆ, ಮಥೂ... ಅಮೇಲಿಂದ ನಾನೇ ಏನಾದರೂ ಸಬೂಬು ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿನೀ... ಪ್ಲೀಎ ಹೊರಪು...’ ಅಂತನ್ನತ್ತ ನಾನೂ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದೆ. ‘ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣವಾ? ಲೇಕ್ಕು ಜಸ್ಟ್ ಗೆಟ್ಟು ಅಲೇಕ್ಕು, ವಿಷಾ ಹಿಮ್ಮಾ ಅಂಡ್ ಗೋ...’ ಅವನು ಹೇಳುವಾಗ, ಒಲ್ಲೆನಿಸಿಯೂ ಒಷ್ಟಿದೆ. ‘ವಲ್ಲಿ? ಕೆಕ್ಕೊ ರೇಸಿಕೊ... ಸುಮ್ಮೆನ್ ಎಲ್ಲರೆದುರು ಸೀನ್ ಆಗೋದು ಬೇಡ್...’ ಎಂದು ಹೇಳಿದವನು, ತಾನೇ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು, ಕನ್ನೆ, ಗಳ್ಲವೊರೆಸಿ – ಮುಂಗೂದಲನ್ನ ಸರಿಗ್ಗೇಯುತ್ತಿರುವ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ, ಅಲೇಕ್ಕು ಶಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ನವವಥುವಿನೂಡನೆ, ನಾವಿಷ್ಟಿರಿದ್ದ ಬಾಳುನಿಯಲ್ಲಿ ಅವಶರಿಸುವುದೈ? ಬರುವಾಗ ಬಾಗಿಲು ಮುಂದಿಕ್ಕೆ ನಡೆದುಬಂದ!

‘ದೇರ್ ಯು ಆರಾ! ನಿನ್ನನ್ನೇ ನೋಡಿ ಹೋಗೋಣ ಅಹಿದ್ದಿವಿ...’ ಮಥುಕರಿ, ತೀರಾ ಅನುಹ್ಯವಾಗಿ ಅಲೇಕ್ಕು ನೆದುರಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಆಫಾತದ ನಡುವೆಯೇ ಹೇಳಿದ. ‘ಅರ್ಜು... ರೇ... ಏನಾಯಿತು? ಇಬ್ಬರೂ ಯಾಕ ಹಿಗಿನ್ನಿರ್ಲಿ? ಅದೂ ಇಂತಾಕ್ಕೆ ಆಯಿಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು!?’ ಅಲೇಕ್ಕುನೇ ಮುತ್ತುವಚ್ಚಿ ತಾಳಿ ಏವಯಿತ್ತಿಳಿದ. ಒಳಗಿನ ಪಡಕಾಲೆಯಲ್ಲಿನ ಗದ್ದಲ ಸಣ್ಣಗೆ ನಮ್ಮುವರೆಗೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾವೇನೂ ಉತ್ತರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಲೇ, ಅಲೇಕ್ಕು, ‘ಅದಿರಲ್... ಫ್ಲೈಂ ಮೀಟ್ ಮೈ ಬ್ರೇಡ್ ಹವ್ವು... ಹವ್ವಾಗೂ ನನಗೂ ವರ್ಷದಿಂದಿಚೆಗಿನ ಪರಿಚಯ.... ಏ ಕೋಟ್ಟೆಡ್ ಇಂಟೆನ್ನೀ ಫಾರ್ ಸಿಕ್ಕು ಮಂತ್ರ... ಈಗ ಮುದುವೇ... ಆಶ್ಚರ್ಯ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲವಾ? ನಿಮಗಿರಲಿ, ನನಗೂ ಅಜ್ಞಿಭಿಸುತ್ತೇ. ಓಹ್ ಗ್ರಾಡ್! ಕಡೆಗೂ ನಾನು ಮುದುವೆಯಾದೀ! ಇ ಕಾನ್ನ್ ಬಿಲೀವ್ ದಿಸ್ ಮೈ ಸೆಲ್ಹ್!!!’ ಎಂದೆಲ್ಲ ಬಲು ಖಿಮಿಯಿದಲೂ, ಅಪ್ಪೇ ಧಿಮಾಕಿನಿದಲೂ ಹೇಳಿದ. ನನಗಾದರೂ ಒತ್ತಾಯಿದಿಂದ ನಗುವುದಾಯಿತು. ಅವನಿತು ಬೀಗುತ್ತಿರುವ ನಡುವೆಯೇ ಚಂದನೆ ಮೋರೆಯುಳ್ಳ ಹವ್ವು, ನಕ್ಕು ಖಿಮಿ ಹೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೈಕುಲುಕಿದಳು. ‘ಹಾಗೇ, ಹವ್ವು... ಮೀಟ್ ಸುಮೋದ್ರೋ... ಸುಮೋದಿನ ಅಂತ... ನನ್ನ ಬಲು ಹಳೆಯ ಗಳತಿ ಮತ್ತು ನನ್ನಡಿ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬ ಸಲಹೆಗಾರ್ತಿ... ಅಂಡ್ ದಿಸ್ಸೋ ಮಥುಕರಿ ಸರ್... ಸುಮೋದ್ರೋ ಬೆಪ್ಪೋ ಹಾಫ್...’ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸುವಾಗ, ಹವ್ವು, ಮಥುಕರಿಯ ಕೈಕುಲುಕೆ ನಕ್ಕಳು. ಅವಳು ನಕ್ಕಷ್ಟು ಮೋರೆಯ ಲಕ್ಷಣ ಹೆಚ್ಚುವುದೆಂದು ನನ್ನದೇ ಸ್ವಸಂದಿಗ್ಗದ ನಡುವೆಯೂ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತಾ

‘ವಿಶ್ವ ಬೋತ್ ಅ ವೆರಿ ಹವ್ವಾ ಮ್ಹಾರ್ಡ್ ಟ್ರೇಫ್ರೋ...’ ಎಂದು ಮಥುಕರಿ ಬಾಯಿತುಂಬಿ ಹರಿಸಿದ. ನಾನೂ ಮಾತ್ರ ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅದನೇ ಹೇಳಿದೆ. ತದವರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಶಾಭಶಕನುಮಾಡಿದೆ. ‘ಸ್ಟ್ರೋ... ಸಾರೀ ಕಣಿಯಾಂ... ನಮಗೆ ಈ ಸಂದರ್ಭ ಅಂತ ನಿಜಕ್ಕು ಗೊತ್ತಿರಲ್ಲಿ... ಏನೂ ಉಡುಗೊರೆ ತರಲಾಗಲಿಲ್ಲ...’ – ಮಥುಕರಿ ಪರಿತಃಿಸುವಾಗ, ‘ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬಿರಿಗೂ ಸಪ್ಪೆಸ್‌ರ್ ಕೊಡೋದೇ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿತ್ತು... ಅಂಡ್ ಇ ದಿಡ್! ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬಿರನ್ನು ಆವಾಗೇ ಗಮನಿಸಿದೆ... ಎಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಏರಿದ ಹಬ್ಬ ಕೆಳಗಿಳೀಲ್ಲ, ಅಲ್ಲವಾ?’ ಅಂತಂದು, ಅಲೇಕ್ಕು ಮತ್ತೆಯುಮೈ ನಗು ಮುಂದುವರೆಸಿದ.

ನಾವಿನ್ನು ಮುಂದಿನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ತೋಡಗಿರಲ್ಲಿ. ಬಾಳುನಿಯ ಕರ ಅನಾಮತ್ತು ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಹಿಂದೆಯೇ ಬಂದು ಚಂದದ ಹಣ್ಣೋರೆಯಿಂಜೆ ತೋರಿತು! ಬಂದಾಕೆ